

- Слънцето залезе!...

- Та що от това? - обръща се към него Ирина.

- Трябва да поставя мрежите... След малко ще излязат комарите - обяснява И Виктор Бфимич.

Ирина се изправя.

- Тукашният климат е непоносим!...- Казва тя с досада

- Вие не сте изпитали сладостите му при пълно безветрие - обаждат се Костов и влиза след нея в трапезарията.

Той отива до радиото и превърта кляча.

- Кога замислявате за Швейцария?

- След един месец - отваряща му Ирина.

Костов подсвирква с уста.

- Какво? - поглежда го тревожно тя.

- До тогава, Отчественият фронт ще образува правителство в София.

- А какво мислите за сделката с Кондонис?

- Нищо! Оставам му татенките на безценица.

- Но той ще прехвърли на наше име в Базел един милион Швейцарски франка и някаква фабрика за папиреси тук! - заявява Ирина.

- Нека ги прехвърли и тогава, заявява равнодушно Костов. - Освен това на сделката ще попречи и гестапото.

- Защо? - отудва се тя.

- За да вземе Дитрих рушвет.

- Как рушвет!

- Да, гестапо! Нашият свят залива!...Дори немците започнаха да вземат рушвет!

Костов мълква.

От радиото се носи тих говор на немски език.

В трапезарията влиза Борис. Той е небрежно облечен и има вид на много болен човек.